

Îți las un semn la poartă, să nu uiți

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Azi nu mai sunt cărbuni nici jar pe foc
Și orologiul plânge de mijloc,
Secundele închise-n colivii
Așteaptă primăvara, să revii,
Dar poate tu nu vrei să mă mai știi.

De dragobete am să-ți scriu cu dor,
N-am să-ți compun sonete pe picior,
Îți las un semn la poartă, să nu uiți
Că ieri ne mai plimbam prin colb desculți,
Dar astăzi știu că nu vrei să m-ascuți.

De mă iubești, cum mi-ai șoptit cândva,
Lasă-mi un vers cu rimă-n poarta ta
Și-am să-l citesc în zilele pustii
Mintindu-mă că poate-ai să revii
Să ne iubim măcar în poezii.

De ce-am fugit prin vise înapoi?
L-am căutat pe-acela-n care noi
Adăpostiți de iarnă și de frig
Am pus în calea veșniciei dig...
Și sunt aici chiar dacă nu te strig.

Mi-e vocea stinsă, sufletul e mut,
De dorul tău, iubite, abătut
Mi-e drumul printre asprele zăpezi.
Dezghețul ai putea să-l inventezi
De dragul meu sau dacă nu mă crezi

Întreabă zorii unde m-au găsit
Și unde merge timpul irosit,
De ce port încă primăvara-n gând
Și-n buzunare visul tremurând?
De ce te-ascund în trupul meu plăpând?